peaks ennast temma jure heitma. Josep ehmatas selle peäle wägga ärra, ja ütles temmale: Wata, mo Issand on keik minno Holeks ja mo Käe alla annud, mis temmal ial on; ja ühtegi ep olle minnule keeldud kelgest temma Maja-Asjadest, muud kui sinna olled kelatud Asjaks arwata, sepärrast et sa temma Naene olled; ja kuida peaksin minna sedda suurt Kurja ja Patto Jummala wasto teggema!

§. 249. Se jäi sedda Puhko nendasammoti; agga Potiwari Naene panni omma Aega tähhele; ja kui Josep ükskord üksi Tuppa tulli, omma Teggemissi teggema, ja muud Perre-Rahwast keddagi Koddo ei olnud, siis ta hakkas temma Kuest kinni, ja ütles: Magga mo jures! Joseppi Melest olli se wägga hirmus Assi; temma ei teädnud muud Nou, kui et ta omma Kuub Seljast mahhalaskis, ja

pöggenes isse Uksest wälja Oue, ja se Kuub jäi ta Perrenaese Kätte wahhele.

§. 250. Sesamma kurri Innimenne hakkas se peäle waljuste hüüdma, ja suurt Kärra teggema, ja kutsus omma Perre-Rahwast kokko, ja ütles neile, et Josep tedda wäggisi tahtnud ärranarrida ja ennast temma jure heita; agga temma olleks hakkand kissendama, siis olleks ta lönud kartma, ja pöggenend ärra, ja jätnud se Hirmoga omma Kuegi temma jure mahha. Nendasammoti räkis ta ka omma Mehhele, kui se Wäljast Kojo tulli. Ja et se Sü koggonist temma peäle ei piddand langema, siis ta ütles omma Mehhele: Se Ebrea-Sullane, kedda sinna meie jure olled tonud (§. 28.) tahtis sedda minnoga tehha. (Ebrea-Mehheks nimmetati Joseppit sepärrast, et temma Ebrea-Keelt räkis §. 79.)

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1780, lk. 27

§. 251.